

Actori pe marea scenă

Daniel Vișan-Dimitriu

Când ai plecat, luând cu tine visul,
cortina a căzut pe-o scenă goală,
din care dispăruse compromisul,
și-un ultim spectator ieșea din sală.

Cu pași crispați, pe drumul spre niciunde,
în furia-ți cescândă, purpurie,
nu te-ntrebai de ce sau când și unde
un vis murit mai poate să învie.

În echilibrul tău cel îndoielnic
îți depănai o droaie de cuvinte,
dar, după-o vreme, pasul șovăielnic,
ți s-a oprit, sub grele simțăminte.

Și te-ai întors din drumul tău, cel care,
în fuga ta, nu te-ai gândit, grăbită,
că două sensuri poate nu mai are,
iar înapoi nu ești binevenită.

În fața ușilor, de-acum închise,
îți este dor de scena de-altădată,
ai vrea aplauze și alte vise,
sub o cortină iarăși ridicată.